

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

“นครชัยบุรินทร์” กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

จีรนาถ ภูริเศวตกำจร สุรวทย์ พลมณี พรณภัทร์ พงษ์วรชัยพร และ

พระครูเกษมวัชรดิตถ์ (เกษม ฐิตสมปนโน/รอดจากทุกข์)

เครือข่ายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และ สุรินทร์

THE COMPETENCIES OF ADMINISTRATOR'S EDUCATION UNDER

“NAKHONCHAIBURIN” PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE

OFFICE AND PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY

MANAGEMENT (PLC)

Jeeranat Puriawakamjon, Surawit Pholmanee, Phonnaphat Phongwaratphon and

Phrakhrukasemwatcharadhit (Kasem Thitisampanno/Rodjaktook)

Network of education Area Offices in Four provinces, namely Nakhon Ratchasima, Chaiyaphum, Buriram and Surin

E-mail address: Jeeranat8216@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” (2) การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” (3) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” และ (4) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครชัยบุรินทร์จำนวน 412 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ช่วงชั้น (Likert Scale) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (ANOVA) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า (1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครชัยบุรินทร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = 4.38$ (2) การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครชัยบุรินทร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้านการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

$\bar{X} = 4.44$ (3) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยที่ $r = .072$ และ (4) ลักษณะทางประชากรของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ในด้านระดับการศึกษาและอายุงานในตำแหน่งบริหารที่แตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สมรรถนะ การบริหารสถานศึกษา ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The aims of this research were to study: (1) the competencies of administrator's education under NaKhonchaiburin primary educational service office, (2) the professional learning community management (PLC) of the administrator's education under NaKhonchaiburin Primary Educational service office, (3) the relationship between the competencies of administrator's education under NaKhonchaiburin primary educational service office and the professional learning community management (PLC), and [4] to comparison the competencies of administrator's education under NaKhonchaiburin primary educational service office in each side that affect to the professional learning community management (PLC).

This was a quantitative research. The sample population consisted of 412 teachers in primary schools under NaKhonchaiburin primary educational service office, chosen through multistage random sampling. The data collection were obtained from the questionnaire. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t – test, ANOVA, and Pearson Correlations.

The results showed that (1) the competencies of administrator's education under “NaKhonchaiburin” primary educational service office were at a very high level whereas mean of achievement was a very high level that $\bar{X} = 4.38$ (2) Professional Learning Community Management (PLC) of administrator's education under “NaKhonchaiburin” primary educational service office were at very high level whereas mean of a core value and whole vision were a very high level that $\bar{X} = 4.38$ (3) The Competencies of Administrator's Education under “NaKhonchaiburin” Primary Educational service office didn't relate with Professional Learning Community Management (PLC) whereas $r = .072$ and (4) The difference of education and working - age on the administration of administrator's education under

“NaKhonchaiburin” primary educational service office made the difference in their competencies at .05 level of significance.

Keywords: Competencies, School Management, Professional Learning Community

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๖ ความว่า “...ต้องพัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอาชีพไม่ใช่เพียงแต่ปลูกผัก ถั่ว งามให้หลานเฝ้า แต่เป็นเรื่องของความอยู่ดีกินดี ความรู้การศึกษาที่กล่าวว่า ต้องช่วยให้การศึกษาดีขึ้น เพราะถ้าการศึกษาไม่ดี คนไม่สามารถทำงาน การศึกษาต้องได้ทุกระดับ ถ้าพูดถึงระดับสูง หมายความว่า นักวิทยาศาสตร์ชั้นสูง ถ้าไม่มีการเรียนชั้นประถม อนุบาล ไม่มีทางที่จะให้คนไทยขึ้นไปเรียนชั้นสูง หรือเรียนชั้นสูงไม่ดี ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ได้ เพราะชั้นสูงนั้นต้องมีรากฐานจากชั้นต่ำ ถ้าไม่มีก็เรียนชั้นสูงไม่รู้เรื่อง..”

(ที่มา: <https://www.thaihealth.or.th>)

พระราชดำรัสดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งถือเป็นรากฐานของการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ยังได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยที่ภาครัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานสากล รวมถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 10 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน อีกทั้งในมาตรา 22 ยังได้ระบุถึงหลักการจัดการศึกษาว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้น ต้องจัดการศึกษาที่พัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และเมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษารวมถึงครูผู้สอน จะต้องแสวงหาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว และนวัตกรรมใหม่ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพครูที่ครูจะต้องรู้ก็คือ กระบวนการ PLC ซึ่งย่อมาจาก Professional Learning Community ซึ่งแปลว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีที่มาจากแนวคิดของภาคธุรกิจเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการเรียนรู้ (Thompson, Gregg, & Niska, 2004) โดยที่ PLC จะประกอบไปด้วย การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมในการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีเงื่อนไขที่สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล(กมลวรรณ ทิพยเนตรและนันทวรรณ ทิพยเนตร, 2562)

การทำงานในระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะเป็นการรวมตัวกันทำงานของคณะครูหรือกลุ่มบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะและการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ครูเพื่อศิษย์ โดยจะเป็นการรวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เป็นการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมซึ่งอาจเป็นทีมในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียนกันก็ได้ หรืออาจจะอยู่ห่างไกลกันก็ได้ โดยที่จะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ และสืบเนื่องจากกระบวนการ PLC หรือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น เป็นการทำงานเป็นทีมหรือการทำงานแบบกลุ่มซึ่งในการทำงานแบบกลุ่มนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือผู้นำกลุ่ม ซึ่งหากจะกล่าวถึงสถานศึกษานั้น ผู้นำกลุ่มในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพก็คือผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องอยู่ในสถานะผู้นำองค์กรเพราะการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารสถานศึกษา (ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล, 2560) และผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารงานด้านต่าง ๆ (สัมมา รณิธย์, 2554) รวมถึงการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยเช่นกันเพราะโดยบทบาทหน้าที่ของผู้นำแล้วจะต้องทำหน้าที่ที่มีความซับซ้อนและมีความหลากหลาย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนจะต้องรู้จักแบ่งงานหรือกระจายอำนาจและหน้าที่รวมถึงความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรหรือครูทุกคน โดยให้ช่วยกันปฏิบัติงานในลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนในสถานศึกษา เนื่องจากครูทุกคนสามารถมีบทบาทต่อการปฏิบัติงาน สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้การทำงานต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ประจวบ แจ้โพธิ์, 2556) ดังนั้น การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น จึงขึ้นอยู่กับความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของผู้บริหารเองว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง ซึ่งสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจะประกอบไปด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน โดยที่สมรรถนะหลักจะประกอบไปด้วย สมรรถนะย่อย 4 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์การบริการที่ดีการพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ส่วนสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วยการวิเคราะห์และสังเคราะห์การสื่อสารและการมุ่งใจการพัฒนาศักยภาพบุคคล การมีวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (นุชนรา รัตนศิริประภา, 2557)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” เป็นการสร้างเครือข่ายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งประกอบด้วยเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ โดยเครือข่ายดังกล่าวนี้ประกอบด้วยสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน และเมื่อขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกันก็ย่อมส่งผลถึงจำนวนบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนที่แตกต่างกันอีกด้วยเช่นกัน อีกทั้งเมื่อเกิดภาวะวิกฤติที่กลายเป็นปัจจัยแทรกซ้อนซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติ เช่น สถานการณ์ทางการเมือง ภัยพิบัติ การเกิดโรคระบาด หรือปัจจัยทางเทคโนโลยี เช่น ปรากฏการณ์ Digital Disruption, Digital Transformation เป็นต้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยที่ท้าทายต่อทักษะความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำซึ่งถือว่าเป็นสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างชัดเจน สมรรถนะของ

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างสูงในการบริหารสถานศึกษารวมถึงการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC)

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อระบบการศึกษาไทยรวมทั้งความสำคัญของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” และการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญเพราะจะทำให้ทราบถึงระดับของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้ในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครชัยบุรินทร์ จำนวน 41,196 คน (ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์”, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

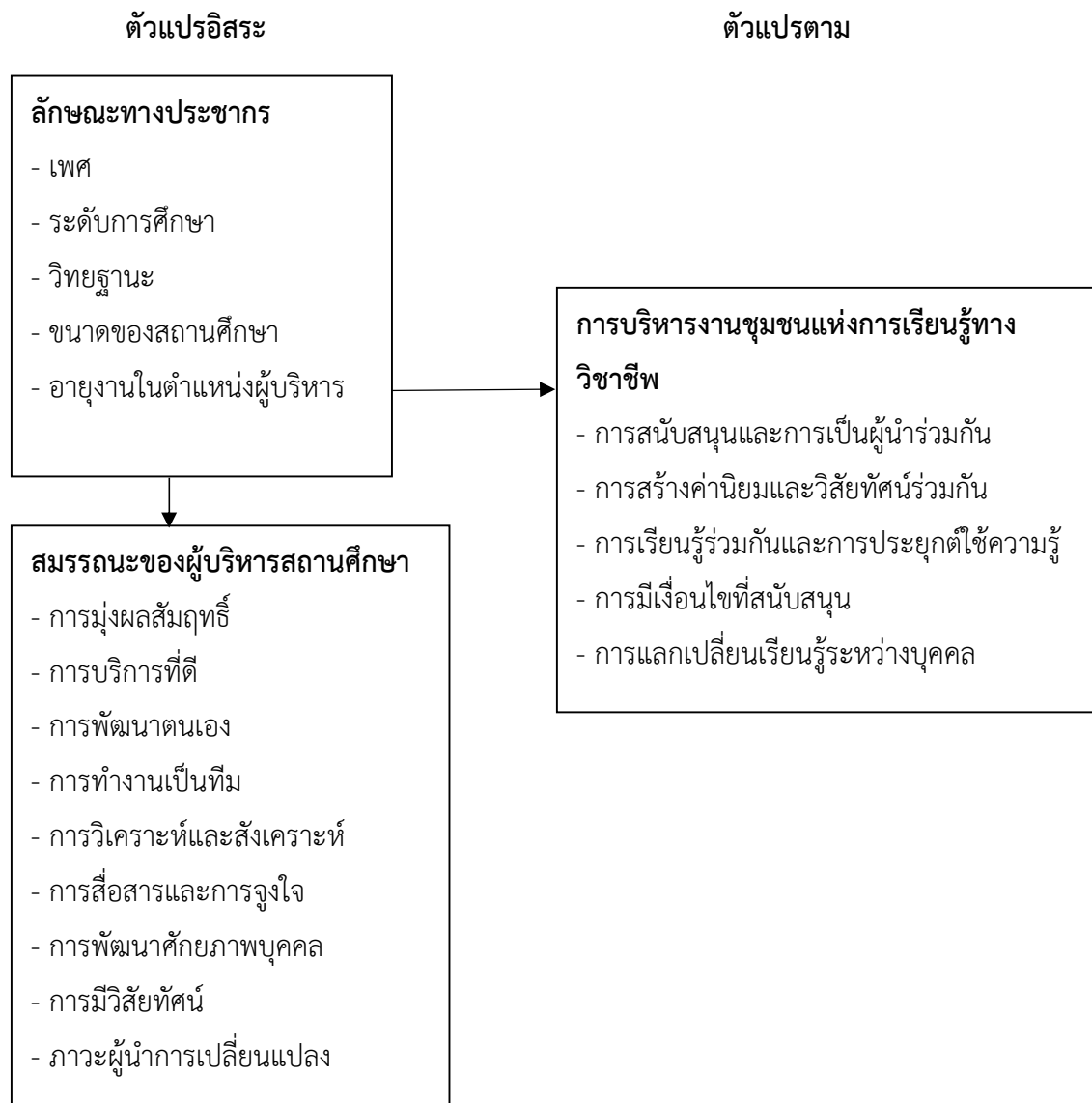
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” จำนวน 412คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage sampling random)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระคือ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งจากการศึกษาทบทวนแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถกำหนดข้อคำถามได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยที่แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของประชากร มีจำนวน 5 ข้อ เกี่ยวกับ เพศ วิทยฐานะ การศึกษา ประสบการณ์และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะทั้ง 9 ด้านของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์การบริการที่ดีการพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การวิเคราะห์และสังเคราะห์ การสื่อสารและการจูงใจ การพัฒนาศักยภาพบุคคล การมีวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกับการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกับการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้การมีเงื่อนไขที่สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (content validity) เพื่อตรวจสอบว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถวัดได้ครอบคลุมประเด็นเพียงใด เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงได้ทำการแก้ไขและพัฒนาเพื่อให้เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องภายใน โดยประเมินค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการศึกษา แล้วนำความเห็นที่ได้มาคำนวณหาค่า “ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์” (Item-Objective Congruence Index: IOC) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาครั้งนี้ ค่า IOC ที่คำนวณได้ คือ 0.66 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ต่อไป

การทดสอบค่าความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา มากที่สุดจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยการวัดค่าความสอดคล้องภายในด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach) หากค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าเครื่องมือวิจัยมีความเที่ยงสามารถที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยได้ หากค่าความเชื่อมั่นที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.70 จะนำแบบสอบถามกลับไปแก้ไข ซึ่งการทดสอบค่าความเชื่อมั่นในครั้งนี้เท่ากับ 0.861 เป็นค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง แสดงถึงคุณภาพของเครื่องมือวิจัยจึงสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้บริหารสถานศึกษาที่กำหนดเลือกไว้
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่กำหนดระยะเวลา 3 เดือนในการให้ครูในสถานศึกษาดังกล่าวตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามกลับเมื่อครบกำหนดเวลาแล้วจึงนำเอาแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) ซึ่งในกรณีพบว่ามีค่าความแตกต่างผู้วิจัยจะใช้การเปรียบเทียบรายคู่แบบพหุคูณด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Sheffe's Post hoc Comparison) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25.2 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมามีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 46.6 ส่วนในด้านวิทยฐานะของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่าส่วนใหญ่เป็นครูชำนาญการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาเป็นครู คิดเป็นร้อยละ 42.7 และ ครูชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ ในด้านอายุนั้น พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุงานเกินกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมา มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.3 และมีอายุงานระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 26.2 และปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 10.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) แสดงในตารางที่ 1 – 8

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์”

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	แปลความ
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.38	0.598	มากที่สุด
2. การบริการที่ดี	4.30	0.622	มากที่สุด
3. การพัฒนาตนเอง	4.28	0.678	มากที่สุด
4. การทำงานเป็นทีม	4.33	0.707	มากที่สุด
5. การวิเคราะห์และสังเคราะห์	4.17	0.793	มาก
6. การสื่อสารและการจูงใจ	4.12	0.678	มาก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” (ต่อ)

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
7. การพัฒนาศักยภาพบุคคล	4.38	0.678	มากที่สุด
8. การมีวิสัยทัศน์	4.34	0.686	มากที่สุด
9. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	4.26	0.735	มากที่สุด
รวม	4.35	0.686	มากที่สุด

ผลการวิจัยในด้านสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ในภาพรวมพบว่า สมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.35$) และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้าน สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และการพัฒนาศักยภาพบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.38$), ($\bar{X}=4.38$) รองลงมาคือ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X}=4.34$) สมรรถนะด้านการสื่อสารและจูงใจมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.12$)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์”

การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน	4.38	0.655	มากที่สุด
2. การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.44	0.620	มากที่สุด
3. การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้	4.33	0.653	มากที่สุด
4. การมีเงื่อนไขที่สนับสนุน	4.36	0.664	มากที่สุด
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล	4.36	0.695	มากที่สุด
รวม	4.37	0.657	มากที่สุด

ผลการวิจัยในการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$) และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC) ด้านการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกันมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($X=4.44$) รองลงมาคือ การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน ($\bar{X}=4.38$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือประเด็นการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ($\bar{X}=4.33$)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
ผู้หญิง	308	4.38	0.796	0.655	0.5086
ผู้ชาย	104	4.32	0.811		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีเท่ากับ 0.655 มีค่าน้อยกว่าค่า t จากตารางแจกแจง 1.647 และ ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.5086 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า เพศของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะจำแนกตามระดับการศึกษา

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
ปริญญาตรี	220	4.24	0.661	-3.468	0.0023*
สูงกว่าปริญญาตรี	192	4.46	0.620		

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีเท่ากับ -3.468 มีค่าสูงกว่าค่า t จากตารางแจกแจง -1.9658 และ ค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.0023 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะจำแนกตามวิทยฐานะ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	0.787	2	0.3935	0.6613	0.527
ภายในกลุ่ม	243.388	409	0.5950		
ผลรวม	244.176	411			

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มีเท่ากับ 0.6613 มีค่าน้อยกว่าค่า F จากตารางแจกแจง 2.54 และ ค่า p -value มีค่าเท่ากับ 0.527 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยแสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะแตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p -value
ระหว่างกลุ่ม	1.118	3	0.372	0.557	0.386
ภายในกลุ่ม	272.198	408	0.667		
ผลรวม	272.277	411			

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มีเท่ากับ 0.557 มีค่าน้อยกว่าค่า F จากตารางแจกแจง 2.54 และ ค่า p -value มีค่าเท่ากับ 0.386 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยแสดงว่าขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกันผู้บริหารมีสมรรถนะไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะจำแนกตามอายุงานในตำแหน่งบริหาร

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p -value
ระหว่างกลุ่ม	3.787	2	1.866	2.87	0.007*
ภายในกลุ่ม	265.388	409	0.6488		
ผลรวม	269.175	411			

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มีเท่ากับ 2.87 มีค่าสูงกว่าค่า F จากตารางแจกแจง 2.54 และ ค่า p -value มีค่าเท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยแสดงว่าอายุงานในตำแหน่งบริหารที่แตกต่างกันผู้บริหารมีสมรรถนะแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ตัวแปร	การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	<i>p</i> -value
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$r = .072$	0.098

ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า r มีค่าเท่ากับ .072 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยนั่นคือ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชนรา รัตนศิริประภา (2557) ซึ่งพบว่า สมรรถนะโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมากและยังตรงกับผลการวิจัยของ ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ซึ่งพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า การก้าวเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษานั้น นอกเหนือจากการทดสอบความรู้ความสามารถในการบริหารงานในหน้าที่ตามตัวชี้วัดและการประเมินจากคณะกรรมการคัดเลือกแล้วยังจะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ อาทิ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอีกทั้งจากประสบการณ์การทำงานก่อนเข้ารับการคัดเลือกก็น่าจะเป็นอีกสาเหตุที่ส่งผลให้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” อยู่ในระดับมากที่สุดด้วยเช่นกัน

การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปวีณา เจริญภูมิและคณะ (2559) พบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนโยบายการปฏิรูปการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีความแตกต่างไปจากรูปแบบเดิม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ต้องทำงานร่วมกันและสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันและเมื่อครูทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม จึงอาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ดังนั้น จึงส่งผลให้เกิดการสนับสนุนการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ให้อยู่ในระดับมากที่สุดนั่นเอง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารแตกต่างกัน และอายุงานในตำแหน่งบริหารที่แตกต่างกันผู้บริหารมีสมรรถนะแตกต่างกันขัดแย้งกับผลการวิจัยของ หอมหวน แสนเวียงจันทร์ (2559) ซึ่งพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า เป็นการวิจัยที่เก็บข้อมูลต่างสถานที่และต่างเวลา ซึ่งจากงานวิจัยฉบับอ้างอิงนั้นเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2559 ส่วนผู้วิจัยเก็บข้อมูลในปีปัจจุบัน ซึ่งจะพบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 มาจนถึงปัจจุบัน เกิดสถานการณ์ต่างๆ ที่สร้างข้อจำกัดในการบริหารสถานศึกษา จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงสมรรถนะต่าง ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถ จึงเป็นไปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าและมีอายุงานในตำแหน่งบริหารที่มากกว่า จะมีแนวคิดที่มีความทันสมัยและสามารถแสดงศักยภาพในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสะท้อนให้เห็นว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษามีความแตกต่างกันนั่นเอง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัย ของวุฒิภัทร พงษ์เพชร (2554) ซึ่งพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้นั้นกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพก็ว่าได้ และสาเหตุที่ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องทำงานร่วมกันและสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันและเมื่อครูทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมกัน จึงอาจทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถนั่นเอง อีกทั้งรูปแบบการทำงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีกรอบการปฏิบัติที่ชัดเจน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา “นครชัยบุรินทร์” นั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยแสดงถึงระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับมากที่สุด แต่อย่างไรก็ดีสมรรถนะทั้ง 9 ด้านยังมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรพัฒนาสมรรถนะทั้ง 9 ด้านให้มีระดับที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดและถึงแม้การบริหารงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) จะอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารควรนำเอาผลการวิจัยดังกล่าวมากำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานการทำงาน และผู้บริหารสถานศึกษาควรทำการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานตามกรอบการทำงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาคุณภาพของการบริหารจัดการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมในทุก ระดับชั้นอย่างต่อเนื่องกัน
2. ควรทำการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับ ทักษะคนดี รูปแบบการบริหารจัดการ สถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละ Generation เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน
3. ควรศึกษาวิจัยถึงตัวชี้วัดระดับของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละด้านในเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ทิพย์เนตร และ นันทวรรณ ทิพย์เนตร. (2562). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1.” รายงานโครงการวิจัย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1.
- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา. [วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ปวีณา เจริญภูมิและคณะ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยเอเชีย, 6(2).
- นุชนรา รัตนศิริประภา. (2557). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณลักษณะโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 7(3).
- สัมมา รณิธย์.(2554). การวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารมหาวิทยาลัย. งานวิจัย คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วุฒิกัทร พงษ์เพชร. (2554). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครพนม. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต]. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ประจวบ แจ้โพธิ์. (2556). ความคิดเห็นของครูต้อบทบาทผู้บริหารในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของครูใน โรงเรียนสำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หอมหวาน แสนเวียงจันทร์. (2559). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารงานบุคคลอำเภอภักดี บวร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ปราจีนบุรี เขต 2. [วิทยานิพนธ์หลักสูตร การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Thompson, Gregg, & Niska, L.M. .(2004). Professional learning communities, leadership, and student learning. Research in Middle Level Education Online, 28(1). เข้า ้ ถึ ง จ า ก <http://www.nmsa.org/Publications/RMLEOnline/tabid/101/Default.aspx>, <https://www.thaihealth.or.th>